

- 1:16 – Committing to a loan
- 1:17-18 – Vows not to lend, or not to receive a loan
- 1:19 – Lending objects and lending sefarim

קבלה להלוות

א. רמ"א חושן משפט הלכות הלואה סימן לט סעיף יז
אבל אמר להלוות לו על משכון והחזיק במשכון, לא יוכל לחזור בו (תשובת רשב"א סימן אלף נ"ד).

ב. שו"ת הרשב"א חלק א סימן אלף נד
אם המלוה זה ירד למשכונתו וזכה בקרקע לא היה יכול לחזור בו. שהרי כבר נתחייב במעות עם ירידתו בתוך המשכונה דדומיא דמכר הוא

ג. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ה.:-
אמר רבא אמר רב נחמן: אמר לה התקדשי לי במנה, והניח לה משכון עליה - אינה מקודשת, מנה אין כאן משכון אין כאן.

ד. קצות החושן סימן לט:ט
ונראה לענ"ד דהרשב"א לשיטתו דמפרש טעמא דמנה אין כאן משכון אין כאן משום דהוא [המשכון] אגיד גביה לא הוי כסף, אבל להתחייב ע"י משכון מהני... אבל לשיטת התוס' והרא"ש (שם סי' י') דמפרשי מנה אין כאן משכון אין כאן דאינו מחוייב כלל ע"י המשכון אא"כ נתחייב תחלה במנה... א"כ מכיון דלא נתחייב הלוה כלום ע"י המשכון מאי מהני ליה המשכון ואמאי יתחייב להלוות?

ה. חפץ חיים, אהבת חסד א:יא
וכן אם הפריש או נדר בפיו איזה סך מסויים לעשות מזה גמ"ח אסור לחזור בו.

הלוואת חפצים

ו. תלמוד בבלי מסכת סוכה דף מט עמוד ב

תנו רבנן: בשלשה דברים גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה, צדקה - בממונו, גמילות חסדים - בין בגופו בין בממונו. צדקה - לעניים, גמילות חסדים - בין לעניים בין לעשירים. צדקה - לחיים, גמילות חסדים - בין לחיים בין למתים.

ז. רש"י מסכת סוכה דף מט עמוד ב
ובממונו - מלוה לו מעות, משאלו כלים ובהמה.

ח. נתיבות המשפט ביאורים סימן עב:ביאורים יז

עיינ סמ"ע ס"ק כ"א שהביא תשובת הר"ן [סי' י"ט] דשואל ספר ונתן [השואל למשאל] ספר אחר למשכון דאין השואל חייב באונסין, מטעם דהמשאל ספר מצוה קעביד ונהנה בפרוטה דרב יוסף. ובתומים [סקי"ח] תמה דמשמע בסימן שמ"ב דאפילו שואל ספר חייב, [ופטור] רק בנתקרקע מחמת מלאכה...
לכן נראה דודאי שואל ספר חייב באונסין [כ'שואל' רגיל], דכשנעשה שואל דהיינו במשיכת חפץ לידו כבר נעשה המצוה [של המשאל] ונתחייב שוב המשאל בפרוטה דרב יוסף [של צדקה]. ועוד, דהא אין השואל נותן לו שכר [שייקרא 'שוכר'], רק הוא [המשאל] נותן שכר לעצמו שעושה מצוה בשלו. רק כונת הר"ן היא דוקא בנתן לו משכון [תמורת הספר שהשאל], כיון דע"י השאלה נתן לו משכון, ומחמת השיטוח וניעור של המשכון פטור מפרוטה דרב יוסף, והוי [השואל] כנותן לו שכר במה שנותן משכון שלו לידו, והוי [המשאל] כמקבל שכר מהשואל. משא"כ בשאר שואל חפץ על משכון לא שייך פרוטה דרב יוסף בשעת שיטוח וניעור, כיון דשאלת חפץ לאו מצוה רק שאלת ספר כמ"ש הר"ן שם...
ומ"מ נראה במי ששאל חפץ לצורך הצלת דליקה, דהוי כהצלת נפשות דהא מחללין עליה שבת, וכן בשאר שואל כלי לצורך הצלת נפשות, שפטור